

Judenrigsministeren: Jeg skal kun holde mig til, hvad der er det factiske Forhold, uden at komme nærmere ind paa en Underfølgelse af, hvad der var Meningen af Loven af 13de Marts 1863 eller ikke. Til Fuldbgyrdelse af Bestemmelsen i den nævnte Lov blev den omhandlede Banestrækning under 13de Mai 1863 overleveret til Staten, og det saaledes, at denne udtrykkelig overtog de paagældende Forpligtelser. Det har stillet sig saa heldigt, at man ikke hidtil har behøvet at minde den bevilligende Myndighed om, at saadanne Forpligtelser paahvilede Staten, idet den ganske vist ikke betydelige Indtægt, som Banestrækningen har kunnet give gennem Græsnings osv., har været istand til at dække Vedligeholdelsesudgifterne, og det har altsaa ikke været nødvendigt at opføre noget Beløb til Vedligeholdelsen paa Finantslovsforlaget. Men man har heller ikke hidtil mærket Noget til den vigtigste Deel af Vedligeholdelsesbyrden, den, som hidrører fra Viaducten. Smidlertid vil man sandsynligviis meget snart komme til at mærke denne, idet Viaducten nu er trængende til Istandsættelse. Den har hidtil staaet uden at være farlig for de Betfærende, men den vil ikke ret længe kunne staae uden at faae en betydelig Istandsættelse. Jeg indrømmer den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kredts (Zejsen), at der kan være nogen Tvivl om, hvorvidt Lovforslagets Bestemmelse i § 1 om Aflevering af Banestrækningen til Anlæg af Gade eller Vej vil kunne finde Anvendelse i sin Heelhed, men den ærede Landssthingsmand maa ikke overse, at § 2 netop har taget Hensyn til den Mulighed, for ikke at sige Sandsynlighed, som der er for, at hverken Amtsradskredsen eller Sognecommunerne ville overtage Strækningen til Vej; efter § 2 vil Staten nemlig i saa Fald kunne blive endelig fri for den paagældende lille Eiendom ved at afhænde den i Genhold til Bestemmelserne i Forordningen af 5te Marts 1845. Jeg skal imidlertid indrømme den ærede Landssthingsmand, at Muligheden heller ikke derved er udelukket for, at man endnu engang kan komme til at gjøre Rigsdagen Meilighed med Spørgsmaal angaaende denne tidligere Banestrækning, idet

Forholdet jo kan stille sig saa, at man vel kan blive af med Eiendommen, men ei med Byrderne eller Forpligtelserne, som hæfte paa den. Smidlertid forekommer det mig, at man med Hensyn til dette Spørgsmaal roligt kan afvente, hvad Fremtiden vil bringe. Den Tid, den Sorg.

Zejsen: Efter den høitærede Ministers sidste Svar finder jeg naturligtviis ingen Anledning til at forfølge mit Spørgsmaal videre, og jeg vil derfor blot gjøre opmærksom paa, at, naar det havde været meddeelt i Motiverne, at der havde fundet en Overleverelsesforretning Sted, hvorved tillige Forpligtelserne vare gaaede over fra det sjællandske Jernbaneselskab til Staten, saa vilde mit Spørgsmaal ikke have været nødvendigt.

Madvig: Jeg skal blot bemærke, at jeg troer, at meget saa Jurister vilde være nogen Tvivl om, at ifølge de omtalte Lovbestemmelser faldt Forpligtelserne for det sjællandske Jernbaneselskab bort, samtidigt med at Strækningen blev overgivet til Staten.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, der vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

Den anden og sidste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af „Forflag til Lov om Erstatning for Ophevelsen af den Dalby Kornvandsmølle i Dalby Sogn under Veile Amt tillagte særegne Beskyttelse mod Udøvelse af Møllenæring i det til Møllen hørende District“.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 664—65).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag. Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Indhold og dets Overgang